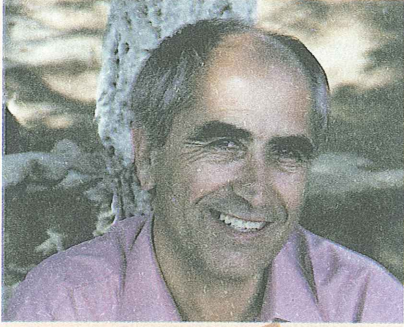

SANATÇI MESLEKTAŞLARIMIZ

ÖZGEÇMİŞ

Ali F. Bilir (asıl adı Ali İhsan Bilir), 1945 yılında İçel'in Gülnar ilçesinde doğdu. İlkokulu ailesinin göçtüğü Silifke'de, ortaokulu Mersin'de, liseyi Adana Erkek Lisesi'nde (parasız yatılı) okudu. (1962)

Yükseköğrenimini bir yıllık tıp eğitiminden sonra girdiği İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nde tamamladı. (1969)

Üniversitede okurken turistik bir kuruluştaki kütüphane ve resepsiyon görevlisi olarak çalıştı; gönüllü turist rehberliği yaptı. Bu sırada Batı kültürü ve Batı insanı ile tanışma olanağı buldu. Bu tanışma onda, dünyayı daha yakından tanıma isteği uyandırdı. 1967 yılında, bazı Avrupa ülkeleriyle Kuzey Afrika ülkelerini kapsayan, yaklaşık beş ay süren bir yolculuğa çıktı. Yürüyerek gezip dolaştığı bu yerleri, insanları, toplum yaşantısını bütün çelişkileriyle gözlemledi...

1968 Öğrenci ve Gençlik Hareketi içinde bulundu.

Üniversiteyi bitirdikten sonra Rize'nin Fındıklı ilçesinde bir süre serbest eczacı olarak çalıştı. Askerlik görevini Samsun ve Ardahan'da yaptı. Doğduğu yerde, Gülnar'da serbest eczacı olarak çalışmaktadır.

İkinci şiiri (Sevgi ve Ötesi), 1959 yılında Yelpaze Dergisinde; ilk öyküsü (Göçyöruz), 1967 yılında Milliyet Gazetesi'nin sanat ekinde yayımlandı.

1968 MAY Öykü Yarışmasında, "Gecenin Erikleri" öyküsü beğeni aldı.

1990 yılında İsveç'te yayımlanan Güneş Dergisinin açtığı yarışmada "Son Yolculuk" adlı öyküsü 3. lük ödülüyle değerlendirildi.

1993 Orhan Kemal Öykü Yarışmasında, "Karanlığa Çizilen Sesler" adlı öyküsüyle 3. lük ödülü aldı.

İlk şiir kitabı "Göç Türküsü", 1996 İbrahim Yıldız Şiir Ödülü (mansiyon) ile değerlendirildi.

Yazınsal ürünleri yurt içi ve yurt dışı çeşitli dergi ve gazetelerde yayımlandı.

Basılmış yapıtları:

"ÜŞÜYEN SICAK DÜŞLERİM" öykü e yayınları 1994

"GÖÇ TÜRKÜSÜ" şiir e yayınları 1995

"ELEŞTİRİDEN GÜNCEYE" düz yazılar, e yayınları 1996

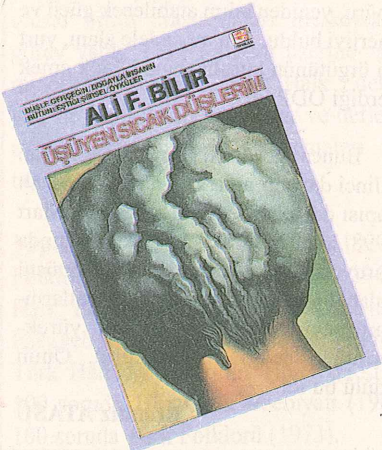
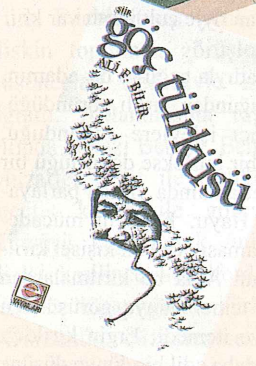
BULURUMERYEM

Ölümün kucakında
babaannemin salıncağı
salınır habire
kıydan kıydan gideriz uca

üşüyen bir çiçek
buhurumeryem
dağların uçurumunda
yol açmaz bir gemi feneri
ışır mı
sabahı bekler mi ölüm

söner mi Kerem'in ateşi
sevgiyle deler kayayı
pembe bir sıklamen
Aslının hanyla ısırır teni

Mart '95

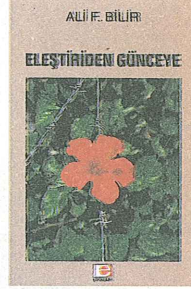

“Üşüyen Sıcak Düşlerim”

E yayınları, 1994-106 sayfa

Ali FBilir'in ilk öykü kitabı. Kitapta düşünle gerçeğin, doğayla insanın bütünleştiği şiirsel bir dille anlatılan on bir güzel öykü yer alıyor. FBilir, her öyküde, doğup büyüdüğü İçel,

Gülнар, Göksu yöresinden farklı tiplmelerle, ezilen insanların yaşamlarından kesitler sunarken, onların yaşam mücadelesini, umut ve sevinçlerini, kendi yaşamını çevreleyen evren, doğa ve birikimleriyle bir bütün olarak yansıtmış, kendi yüreğinin sıcaklığını ve umudunu öykülerinde yer alan yaşamlara ustaca ortak etmiş. Yalın bir dille anlatılan öykülerdeki abartısız ve gerçekçi doğa betimlemeleri sizi öykünün içine çekiyor.

“Eleştiriden Günceye”

E yayınları, 1996-93 sayfa

Ali FBilir'in 20 düzyazısının toplandığı bu kitapta yer alan yazılar, şiirsel akıcılığıyla, sade ve samimi bir yüreği ifade ediyor. Bu içtenlik, hoş bir paylaşımı yaşamamanın huzurunu,

sıcaklığını size sunuyor.

Bilir bu kitapta kendisiyle, dünyasındaki güzel insanlarla ve okuyucuyla söyleşerek kendi gerçekliklerine ulaşmamıza olanak tanımış. Kavram karmaşası yaşamaya çağınız ve sıkılmadan bir çırpıda okuyabileceğiniz bir kitap.

“Göç Türküsü”

E yayınları, 1995-58 sayfa

Bilir'in bu ilk şiir kitabında 43 şiir yer alıyor. Akdeniz'in derinliğinde yoğrulmuş bir “çıkırık”ın sesi. O bir Toros şairi. Bu doğanın türküsünü, rengini, kokusunu size taşıyor. O bir

Toros tutkunu.. Onunla Toros'u daha çok sevecek ve merak edeceksiniz. Öykücü Osman Şahin'in dediği gibi; Toroslar'ı görmeden ölmeyin.

TOPRAĞIN TÜRKÜSÜ

Değince saban demirinin ucu
sürülen toprağın bedeni uyarır
kucaklar sevgiyle gelenleri
örene saçılan tohumu

zaman çöker birazdan
acıyavşan kokusu tüter gecenin sessizliğinde,
bir çocuk gölgesi büyür içimizde
ıslanmış yağmurlu saçlarıyla

toplarken güneşin sıcak eli
dinlenmiş yüreğin hasadını
akıtlmış emeğin terini
döllenmiş toprağın türküsü duyulur.

ÖLÜMÜN RENÇİ

Duyabilsen fırtınayı
ölümün eşelediği ateşte harlanan
yaklaşan ayak seslerini karanlığın
yüreğin tırtısında büyüyen çığılı

körkütük yıkılmış ağaçlar
perdesini çekmiş güneş
güz kırlangıçları süpürüyor zamanı
rüzgarın kar kokan türküsüyle

duyabilsen acısını
bir annenin göğsünde sakladığı
henüz yazılmamış
kısacık bir mektup gibi
gönderir oğlunu
ölümle eş tutup askere
bir kuşun kırk kanadına bağlayıp

taş atsan ardından yetişmez
nerede saklanır ölümün rengi..

Gülнар, Aralık '94

1995